

Opłata pocztowa uiszczena gotówką

Ч. 8 (142)

Львов, четверг дня 4 марта (19 лютого) 1937

Рок IV.

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Іще єст на складі ілюстрований календар „Лемка“ на рок 1937. Кромі того видано також малій кишенковий календарик для дітей і великий календар стінний.

Ціна одного екземпляра виносит 50 грошей

и кошти пересилки. При замовленні понад 10 календарів кошти пересилки покрывают адміністрація „Лемка“, котра дає також один календар **даром**.

Доход с маліх календариків, котрих ціна виносит 10 грошей, переназначає на Руску Бурсу в Горлицях.

Редакція.

О добро нашої молодежі.

В попередньому числі нашої газети писали ми о том, як обезпечити належну опеку дітям, находящимся в передпільниковому віку.

В увагах тих порушено справу закладання дітських приютів, где діти, находячися під фаховим присмотром, набрали би добрих привычок, становячих основу їх дальнього розвою.

Але і найліпши приюти і найлучше поставлена наука в школі нич не помогут, если родичі сами не звернутуть більше уваги на виховання їх дітей.

В багатьох селах водиться зло. Мама, хотічи, щоб дітина не плакала і добре вночі спала, дає нераз маленкій дітиші горілку і тішиться, що горілка помогла, бо дітина втихла і цілу ніч спала. Така мама забывает, або не здає собі справи з того, що дітина мується спати, бо она стратила притомність, так, як тратить ю і старий чоловік, коли ся упіє. Розличиє лем в том, що до упіяния старого чоловіка потреба пол (або і більше) літра горілки, а дітина упивається уж от кількох капель. Але тіті каплі шкодять молодому организму дітини страшно, бо они задержують розвиток костей і мускулов, убивають пам'ять і могут спровадити всякі недуги.

Відішли неодні з вас барз маленьки коники, які звичайно показують по цирках, але напевно никто не подумал над тим, що до таких коников доходить ся так, же жеребчу кляч і молоди жеребята поїт ся горілком, котра віздержує рост коня. Через таке опівання кількох поколінь, коники стають ся чимраз меншими і нераз висота их не виносить ани 1 метер.

Тото само діє ся такоже з организмом дітини, котру мама затруват в молодості аль-

коголем. Она такоже не розрастат ся належно, тратит пам'ять, учит ся з трудом і не може розвинути сил тілесних і умственных.

В одном з попередніх чисел „Лемка“ підавали ми статистику преступлень і злочинів, з котрої видно наглядно, що причином великого процента тих всіх несчасть є алькоголь. Кілько биятик, кілько прокляти, кілько убийств поподніють люди в часі опьянення. Читаючи о тих всіх несчастях аж страх бере, же находят ся нянькове і мамы, котри позвальяют а нераз аж і нагваряют дітей пiti горілку. Таж тіті родичі самі може не знают, яку кривду виряджають своїм власним діттям.

А тото позвальяє дітям ходити на весілля, крестини і всі забави, а також до корчми, циж то не затруває моральне тих молодих і неєнініх діточок. Чого-ж доброго може ся там научити дітина? Кріяя слова, роспушти жарты, пиятика, а часом і биятика, неотвітні для дітей пісні — от всьо, що видит там дітина. А часом быват іще планьше, бо дітина не лем видит опянених, але і саму ю нонашка нагваряє выпити пугарик.

Школа тунич не порадит і учитель єст безсильний і буде такий, если єму не помогут родичі. Іх обовязком єст не позвальяти ходити дітям до корчми і на забави, а в першої мірі, на весілля, бо весілля не для дітей, а діти не для весілля. Обовязком родичей єст посылати дітей до школи і от того обовязку могут родичей освободити лем барз важни причини, як хворота, але николи забава. Тым часом в багатьох селах родичі летковажат собі tot обовязок, — в осени і на весну не посылают дітей до школи, бо єст робота в полі, а в зимі знов не приходять діти до школи, бо родичи

пошли на торг, або забаву, а діти, або пильнують хати, або за нянями тягнут до корчми, або на весілє.

На том терпят діти, бо не лем не винесли со школи потребних им пак в житю відомостей, але іще што планьше, набрали в корчми і на забавах много шкодливих привычок, котри пераз переходят в налоги і стають ся причином несчастя багатьох родин.

В Америці, где з причини контрабанды алькоголю, розвинул ся в страшний способ бандитизму, найстрашнішого бандита названо „врагом Америки Нр. 1“. Такий бандит не мог ся долго укрыти, бо вся поліція почитала собі за точку амбіции зловити єго як найскоріше. Таким ерагом нашим Нр. 1 єст алькоголь і приучане дітей до пiti. Тому врагови повинни мы всії виповісти завзяту борбу. В першої мірі покликаны сут до того родичи, котри под жадным взглядом не повинни позвальяти дітям ходити на весілля, забави і до корчми, і пiti дітям горілку. Велику ролью могут отограти в той обласці священники, маючи до розпорядимости проповідальницу і сповідальницу.

Памятам одного священника, котрий в своїй парохії зарядил, же до оконченого 15-го року житя діти не смію ходити на забави, ани пiti горілки. Справі той посвячал много проповідей, а при сповіди кожду маму і кождого няня пытал ся, ци перестеріт єго заряджене. И результат был добрий. Родичи не лем привыкли до того, але по якомсі часі дяковали священнику за тото мудре заряджене. На жаль священник тот умер і єго мудра наука пошла в непам'ять.

Але она може ся приняти в каждом селі, як лем родичи, священники і школа подадут собі руку і разом злученными силами возмут ся до борбы с тим завзятым врагом Нр. 1.

Идеово-политична декларація полк. Коца.

Дня 21. т. м. оголосил полк. Адам Коц идеово-політичну декларацію, котру в скоро-ченю подаєме:

Декларація тата єст оперта на словах Маршала Едуарда Сміглого-Рыдза, высказаних дня 24. мая 1936. р., же до належитого сорганизованя держави потреба в першої мірі сорганизувати „волю людську“ котра повинна бути за своїй кліч оборону Польщі.

Розглядаючи туто програму Маршала Сміглого-Рыдза, полк. Адам Коц видає, які цілі, задачи и дороги належить усталити, штоби обезпечити оборону Держави и економічний и культуральний розвой єй населеня и подає, же норму нашого внутренного житя становит:

1) Конституція,

котра єст основом ладу и порядку в державі. Она коротит самоволю давного сеймовладіння, дає державі сильну владу, оперту о все-можучий авторитет Голови Держави, Президента Річипосполітії, котрый, стоячи на верху державної структури, держит в своих руках владу основних рішень.

2) Оборона Річипосполітії.

Другим важним елементом нашого житя державного єст армія, котра єст для народу образцом гарпу, дисципліни и гражданського благочестия. Тоту армію окружат любов и пошановане цілого общества, котре розуміє єй роль и заданя, звязаны с обороном Державы. Коло армии повинни ся всі груповати, а втотчас:

1) отробиме существуючище іще под взглядом економічним и цивілізаційним школи, виряджені нам через окупантів и

2) загварантуйеме нашої Отчині спокойний розвой и певность завтрашнього дня серед непевної атмосфери світа.

3) Народ и Держава.

Держава єст одыноком формом правильного и здравого быта народа, дає народові техніку могучости и организацию єго вічного розвою; тому ніт спречності меже интересом народа и интересом Державы.

4) Костел католицький и други віроисповіданя.

Народ польський єст звязаний с католицьким Костелом и тому Костел католицький має бути окружений належитом опеком. В отношению до других віроисповідань стоиме на точці визначеной в Конституции и выходячої с традиційної польської толеранции релігійної.

П'ята точка декларації єст посвячена комунізму,

котрый полк. Коц рішительно отшмарят, яко форму правленя не надаючу ся для Польщі. Польща мусит розвивати ся без потрясень и насильствия, котры все вводят державу в грязне положене. Заховуючи основы прыватной власности як и прыватной предпремчиности одиниц, держава мусит мати право впливу на гармонийный розвой цілості продукції. Особенному опеком и контролем мусит держава окружити тоты галузі промисла, котры мають звязь с обороном.

Общественна структура Польщі операт ся в своих основах на широкой масі роботників и селян. От судьбы тых верств, от их добробыта, а также от их культури и гражданского почуття залежит в великой мірі гармонийний

розвой Польщі и єй будучность. О том мусит памятати правлене державы, с тым треба ся числити при плянованю и конструованю будущого житя Польщі. Поширане клясової ненависти єст чуже польському духови. Каждый, кто уцтво выполнят свои обовязки єст гражданином о полной вартости. Жадна робота не понижат — понижат лем неробство и лінієство. Отношения меже роботодателями и роботниками мусят быти такы, жебы жадна сторона на мала кривды.

6) Справа села.

Ест то найтрудніша справа в Польщі. От правильной розвязки той справы залежит в великої мірі процес прироста сил державы. Теперешне положене села не єст явленем переходним, выкликаным конюнктуром, або совпаденем обстоятельств. На теперешне положене села складат ся велика минувшість. Конюнктура вилыває на змягчене або заострене положеня.

На теперешне положене села зложили ся долги літа и численны причини. Трото тყє одно якеси средство не потрафит поправити того положеня. Треба примінити цілий ряд средств, котры, дійствуочи одноточно и в скординоаный способ, дадут в результаті інший структуальный уклад села, влучаючи єго в жите народового организма и дадут в консеквенции поправу быта сельского населеня и користь для державы.

Видиме слідуючи средства, котры могут поднести село:

а) стремлене до перебудовы земельной структуры, значне увеличене гльобальнай масы селянської власности. Перебудову тоту треба перевести рационально и доцільно, штобы не обніжити нашу рольну продукцию;

б) комасация и мелиорация;

в) поднесене рольной культуры, штобы у величити доходы властителя;

г) улучшене организации збыта и обміна рольной продукції;

д) законодательне противдійствие дальнішому роздробленю грунтової власности;

е) организация рационального и дешевого кредиту селянам;

ж) поднесене просвіщеня и гражданского розвитя серед селян.

Але тоты всі средства не усунут перенаселеня села. Тому треба поднести уровень нашого господарчого житя, розвинути ремесла, промисл и торговлю, штобы надважка сельского населеня нашла заробок в місті.

7) Розвите міст.

Розвите ремесла, промисла и торговлі даст заробок надважці сельского населеня и роботу безроботним масам, а также даст фінансовы силы державі.

8) Польска культура

в науці и штуці повинна быти в тісной звязи с державом и видіти свою ціль в выгляданю и отданю державі новых жерел богатства и силы.

9) Справа меншинств національних.

С національными меншинствами хочеме удержати братське сожительство. Здаємо собі справу, же мают они свою отрубность и тоту отрубность их мы признаємо, если она не шкодит интересам нашей державы и если тата их

отрубность не перераджат ся в ненависть и в средство для розділеня их и нас китайским муром.

10) Не можна тратити часу.

Формулуючи наши взгляды на теперешне положене Польщі и подаючи коротко напрям, в котором мы хочеме вести нашу роботу, мы протягаме руку ку всім, кто хоче приступити до общи с нами діяльности. Мы протягаме руку всім поверх всякого рода стін и перегородок, котры до тепер направду, або лем в воображеню ділили наш народ. За тыма стінами останут лем политични спекулянты, котры захотят боронити свои личны, або партійны амбіции и интересы. Оживлены чистыма наміренями, звертаме ся ку людям чистым и добросовістным, желающим робити в користь Отчизни.

Долго притягали мы ся житю в Польщі. Долго ждали мы на тот момент, коли укріпіт ся переконане, же полякам не можна жити кожому отдельно, ходити своим стежками, сходячи ся лем в певни моменты и праздники. Минул час — кончил полк. Коц свою декларацію — штобы напружити всі силы на тото, штобы енергию каждого використати возможно економично и раціонально. Не можна тратити час, бо на місце тих идеових одиниц, котрых стежки заастают уж травом, идут же лізним кроком кріпкы и здysцилінованы отряды, котрых веде одна воля ку одной ціли.

Центральне бюро організації полк. Коца

Центральне бюро організації полк. Адама Коца находит ся в Варшаві при ул. Матейкы 3. Под тым адресом належит посылати кореспонденцию. Бюро організації и особы згаджаючи ся с програмом полк. Коца посылают заявленя о том с поданем точного адреса. До тепер маса організації заявило готовность поддержати програму полковника Адама Коца и каждого дня зголошуют ся новы люди и організації.

КОМУНИКАТ СТАРОСТВА В НОВОМ САНЧІ в справі зголошання о потребі и принятию роботников.

В звязі с надходячим сезоном робот пригадую, же по мысли арт. 30 и 34 зарядженя Міністерства Труда и Соціальної Опеки с дня 24. VI. 1932 (Дн. З. Р. П. № 58, поз. 555 с р. 1932) роботодателі, котры не будут зголошати в тут. Експозитурі Воєводс. Бюра Фонда Труда (Новый Санч ул. Матейкы Ч. 25) вольных місц и повідомяті о новопринятых роботниках, будут караны в адміністраційной дозорі через тут. Староство каром грошевом до 1.000 зл. с заміном в случаю неможности стягненя той кары на арест до 13 тыждей.

С огляду на конечность урегульованя отношень на тут. ринку роботы повысши постановленя будут рыгорыстычно перестеріганы и в той ціли я зарядил часты контролі заведень роботы.

Подписаный
Новосандецкий Староста.

НЕ ЗАБЫВАЙТЕ О ЗИМОВОЙ ПОМОЧИ
ДЛЯ БЕЗРОБОТНЫХ!

Не шкодме собі саме.

В теперешніх тяжких часах селяне мусят старати ся о тоТо, штобы вытягнути грош со всього. Не могут они обмежити ся лем до веденя свого господарства, котре не все покрывают росходы, але мусят глядати якогоси посторонніго заробку, котрым можна бы было залатати одну, ци другу дыру.

Одним с таких посторонних заробков ёст для наших гор розвиваюча ся туристыка. Приїдуть в горы нартари або літники, заплатят за помешкане, купят молоко, масло, яйца, сыр, ярину и дырва и робит ся якысі рух, при котром заробит тот, або другий газда. Прото тых тых туристов треба дбати и поступати с ними так, штобы они выїжджали от нас вдоволены, бо лем втотчас вернут они в наши горы на друге літо, або зиму и припровадят с собом новых туристов.

Тымчасом не всі розуміют добре значеня туристыки для наших гор, бо „Іль. Кур. Цодз.” пише, же нартари, котры в неділю сїзджали с Яворини, положеної коло Крыници, нафрашли на выгоні, ведучом с Яворини до Злоцького поукладаны виоперек дороги галузі, котры утрудняют ізду на нартах, а вечером, як єст темно, могут наразити нартари на каліцтво. „Іль. Кур. Цодз.” пише дальше, же нартари пытали ся людей со Злоцького, чом так робят и люди отвітили им, же боят ся, штобы через набыты нартарами права переїзда, не утратили власности своїх грунтов.

Не знаме, ци нотатка, появлена в „Іль. Кур. Цодз.” ёст правдива и ци направду людей ктоси збаламутил и настрашил утратом власності их грунтов, але, если так ёст, то такыма поступкама шкодиме собі самим, бо отстрашаме с наших гор нартари и туристов, котры приїжджают до нас с пінязми и тоты пінязи оставляют в наших странах. О них ся не страхайме, бо в Карпатах ёст дост місца на зимушны спорты для нартари и они, як их до себе зразиме, будут выїзджати в інши страны. Але мы через тое стратиме. Тому во власном интересі и для власного добра повинни мы дбати о туристов, окружити их опеком и привлекати ку собі.

В справі утрати прав власности грунту ніт найменьшого страху. Через ізду на нартах по грунтах никто не набере прав до тых грунтов и они останут все власностю их дотеперешніх властителей. Иначе представлят ся справа дорог. Дорогами так битыма як и лісовыми и полевыми має каждый право їздити и ходити и того права никто не може отобрать, а кто перешкаджат другому в користаню того права, подпадат карі. Тому не можна городити дороги, ани шмаряти виоперек ней дерев и галузей, котры перешкаджают в комуникации, бо в разі выкрытия того, кто тое зробил, може он быти потягнений до судової отвітственности.

— : —

Користи с охороны овадожерных птахов.

Всі хочеме мати в садах много красных яблок. С досвіда знаме однак, же не єст то легка справа, бо сад має много врагов и без належитого старання не даст много и красных овочей. Прото тых розумный садовник цініт каждого помочника в роботах в саді. Одним с неоціненых помочников ёст овадожерны птахи, як синички, шпаки и інши. Тоты птахи, кормячи ся виключно самыма овадами и их гусеницами, ёст природными союзниками садовников, газдов и лісных, бо они помогают очищати дерева и ростины с хробацтва.

Як велика єст това помоч, выказуют найлучше обсервации природников и их обчислення. Н. пр. пара синичок на выкормлене себе и своих пташенят в продолжене одного літа потрафит выловити около полтора мільйона гусениц. Кто ж адже може в нищенню хробацтва доровнати тому маленькому пташкови? Напевно, никто с людей.

Кромі того єст то помочник, котрому не треба платити. Прото тых розумний газда, садовник и лісник старат ся всіма способами, штобы серед дерев и грядок літало як найбольше овадожерных птахов. На счасте єст то барз легко осягнути тоту ціль. Мусиме лем взяти в старанну опеку тых малых приятелей. Всі старши повинни звернути увагу на дітвору, котра так часто любит ловити птахи в размайти силки и сіти и нищити им гнізда, выбераючи яичка и пташенята.

Читальні им. М. Качковского мають ту прекрасне поле до попису. В них повинно урядити ся ряд рефераторов для старших и дітей и переконати всіх, же єст тое не лем знущане ся над безборонным соторінем, але также и совсем нерозумне поступане на власну школу. Треба конечно допровадити до того, штобы окружити овадожерны птахи таком самом

опеком, яком окружаме ластивки, соловеи и боцаны.

Друга справа, то опека в зимі над тыма овадожерными птахами, котры остають у нас на зиму. Птахи тоты в зимі не могут живити ся овадами, бо тых ніт, а штоси істи мусят. Кормят ся адже зернятками, котры находят на сухих бадылях ростин.

Але як сніг покрье грубом верством цілу землю и настанут сильны морозы — птахам грэзит голод. Втотчас люди повинни их поддержати и кормити. До той ціли служат дощечки, котры треба разставити по цілом саді. Сыплеме на тоты дощечки зернятка маеку, конопель, лену, а часом кавальчикок несоленої солонины, або фалаток моркви. Меньше пожаданы ёст останкы корму с наших столів, як окуришины, бо они не ёст кормом о полной кормовой вартости и заквашают ся от дождей на дворі, через што могут спричинити хвороту у птахов.

Най не боит ся никто, же то птахи че-рез зиму обідят. Они ідят так мало, же вы-даток че-рез цілу зиму ёст грошовий. За тое хосен в літі єст великий, а кромі того радость, повстаючу от сожитя с природом, котра ублагороднят наше жите.

Прото тых до зимушной опеки над птахами треба передовсем втігати школы дітей и молодеж, а также членов читалень.

Наконец, штобы приманити птахи до саду, треба в них закладати штучны гнізда. Тепер мame переважно лісы и сады молоды, в которых єст мало дудлавых дерев, в которых птахи могуць ся гніздити. Тот недостаток треба дополнити розвішэнем штучных гнізд по деревах. Гнізда такы робит ся с дощечок в виді маленьких хыжок.

Выдаток и заход не великий, а користь

може быти громадна. Видиме тое в послідних літах на лісах, в котрых вынищено птахи. На дерева шмарило ся хробацтво и треба было рубати дерево на великих пространствах.

От тога могут нас выратовати лем птахи, о котрых розмножене повинен ся старати каждый газда для власного добра.

Біда со щурами в порті гдынском.

Цікавы обычай в світі грызунов.

На побережі в порті гдынском заобсервовано підавно незвычайно цікавый случай борбы меже котом и щуром,

В само полудне над пристанній басен вибіжал со своей норы величезный щур и намірял перейти на англіцький пароход, наладований рижом. На щура шмарил ся великий бурый кот. Заатокованый щур не пробовал втікати, але стаул храбро до борбы. Вывязал ся долгий, завзятый бой, котрому с заинтересованем приглядала ся громада людей. В один момент посчастию ся котови выдралати противнику ско и был бы го безсомнінно загрыз, если бы не тое, же друтий щур шмарил ся на кота, перегрызаючи єму горло. Раненый смертно кот упал до моря и утопил ся.

Щури во всіх пристанях сут правдивым несчастем, бо нищат величезны масы товаров. Обчислено на основі втрат, же в гдынській пристані ёст их около 1 мільйон, а в порті нью-йоркском — около 40 мільйонов штук.

Борба со щурами ёст трудна. Роблено пробы нищити их при помочи труючих газов и специальніх труток, але тоты способы оказали ся безуспішны, бо щури переносят ся с місца на місце перед грозячом им опасностю. Жиут они в добре здисциплінованой громаді. Зрештом припłyваючи с ріжних сторон світа кораблі привозят штораз новы щури, котры заполняют вынищены ряды. В ціли переведення успішной борбы с тым птахниками, начали их точно обсервовать. В гдынській пристани заобсервовано цікавый случай, котрый каже вірити, же щури неохотно зміняют місце пребування.

На один шведский корабель, котрый привез кокосы и олісту насіння, в часі задержания ся при берегах, шмарили ся щури. Коли корабель отпливал на море, щури почали выскакати с корабля и плынути к берегови, где ждали на них роботники с кыями.

Щури сут незвычайно хитры. В одной прибалтийской пристані находили ся магазини с провіянтами, в которых жило барз дуже щуров. Цікавым оказалось ёст один магазин, где была мука и зерно. Там были лем самы мыши. Факт тот звернул увагу обсерваторов, тым больше, же, як відомо, щури охотно полюют на мыши. Тымчасом мыши жили собі спокойно в том магазыні, а их „врагы“ (щури) если там часом заходили, то лем по тое, штобы принести мышкам ріжны смаколыкы, як отпадки, мяса, ярины, овочи и т. д. Мыши користали с тых „даров“, жили собі добре, приберали на вазі и робили ся отяжилы. Скоро однак всі ся выяснило. Раз в магазыні, где жили мыши, спостережено много щуров, котры рыли великих отворы в місцах, где крили ся мыши. По достаню ся до мысіх нор, напали на мыши и выносили неживы, котры складали на одно місце. По уконченю такого пользовання на добре выкормлены мыши, появило ся в магазыні ціла гурма щуров, котры в міг розділили мыши помеже себе и сchezли в своих норах.

Що чути в світі.

Скарби Яничка. В часі дорожової роботи недалеко Кошиць найдено в землі барылку, а на єй дні парунадцет золотих монет. По окрестності росопла ся скоро вість, же єст то часть скарбов славного збойника Яничка (Ваничка), котрого память заховала ся такоже в лемковських піснях.

Легенда гварит, же Ваничко закопал свої скарби частями в розмаїтых місцях. Тому населене коло Кошиць огорнула горячка гляданя золота. Цілы громады пробують счаств в Тархові и других селах, выходячи в ночі с чеканами, щоби перерыти печери гореки.

Напад коршуна на самолет. На бомбардувальний італіянський самолет напал на дорозі с провинції Уолега до Аддис-Абеби великих розміров коршун (птах с гатунку астрябов).

Летчик, видячи атакуючого птаха дал сальву с машинного карабина и ранил коршуна, котрый помимо того ударил своїм сильним клювом в самолет и передирив его, а пак поранил клювом и шпонами летчика в чело.

Летчик стратил притомность, але на счастє заступил его при стері обсерватор и приземлив самолет на лузі в отдаленю 3-ех дней марша от найближшого італіянського постерунку. В том самом місци упал мертвий коршун. О том случаю повідомлено італіянські постурунки при помочи радиостації, находячай ся в аероплані. До самолета со всіх стран надбігло місцеве населене, приносячи корм и сіно до постеління.

Ранений летчик пришол до себе іще перед приземленем. Пару воєвников абисинських предложило свои услуги італіянським летчикам.

Птах, котрый приневолил самолет до приземленя єст рідким оказом горского коршуна о довготі крыл 3.5 метра. Коршун переломил себі клюв о поволоку самолета. Мал он на нозі обручку, зроблену с слонової кости, што вказує на токо, же були он власностю одного с абисинських бождей и был уживаний до ловов.

Замах бомбовий на вицекороля Абисинии. Перед тижнем в часі, коли в присутствии властей цивильных и військових вицекороль Абисинии и італ. маршал Грациани по случаю уродин будочого престолонаслідника італіянського кн. Віктора Імануила роздавал дары церквам и бідним в Аддис-Абебі, с толпи шмарено в сторону маршала Грациани пару ручних бомб.

От вибуха бомби були ранені: марш. Грациани, ген. Лиотта и голова коптийської церкви Кирил, а также пару автохтонов.

По замаху арестовано около 200 автохтонов, але виновника не найдено.

Стан здраю марш. Грациани не будить опасности, але Кирил и ген. Лиотта отнесли тяжкі раны. Послідному ампутовано ногу.

Повстане абисинцев против Италии. Газеты англицы доносят, же в многих частях Абисинии вибухло повстане против італіянам. Пару менших італіянських отрядов розбили абисинцы совсем. Столица Абисинии єст окружена со всіх стран війском, котре не впушчат никого до міста. Аддис Абеба робит вид кріпостного табора. На улицах сут війсковы отряды с машинными карабинами.

В звязи с замахом на марш. Грациани увзяно на ново 3.000 абисинцев, котрых мають стратити без суда. Стан ген. Лиотта и абуны Кирила єст безнадежный.

Вісти с краю.

Уцтива дівчина и скупар дідич. Во Львові перед пару днями мал місце случай, котрый живо заинтересовал населене. Ученница торгової школы, Мария Гуцуляк, бідна дівчина, нашла на улиці портфель, в котором было 5.740 зл. Уцтива дівчина отдала гроши на поліцию. Оказалось ся, же портфель були власностю властителя маєтку Дзеражня коло Томашова Любельского, Е. Макомаского. Коли пан дідич зголосил ся на поліцию и доказал, же гроши сут его власностю, одержал гроши с рук комисара. Комисар зажадал 10% от найденых гршней для дівчини. Втотчас скуний дідич обрушил ся и рішительно заявил, же не дастнич дівчині, бо за уцтивость не можна платити. Поліция отдала справу до суду и суд присудил дівчині 10% найденых гршней.

Шестеро убитих, один раненый. В селі Красне коло Калуша один газда Василь Тимков мал со своїма сусідами якыси порахунки и рішил помстити ся на них. Взял с хати карабин и вишло на село. По дорозі встрітил Онуфрия Кульчицкого и стрілил до него, ранячи го тяжко. Пак пошол под хату Параскы Павличко и застрілил ю через окно. Так само позбавил життя Настю Кецман. Але ошаліому преступнику мало було іще кири. Побіжал до загороды Стефана Соложина и стрілами убил его, его жену Настю и двоє малых дітей 11-літну Ольгу и 6-літного Алексия.

Насычений кири стрілил пак 2 раз до себе, ранячи ся тяжко в голову.

Преступника и Кульчицкого перевезено до шпиталя в Калуші.

Забили на смерть злодія. В місточку Сколе над Збручом пополнено злочин. До хати богатой родини Щербанов, котры недавно вернули с Канады, закрали ся в ночі злодіи. Коли злодіи бушували в хаті, глядаючи гршней, обудил ся Іван Щербан и его сын Михайл и зловили одного злодія Стан. Томашевского. Звязали его шнурами и почали страшно бити, поддаючи его страшним тортурам, як викручине пальцов у рук и т. д.

По пару годинах знущаня ся, вишмарили на двор заляну кирию и мало живу свою жертву. Томашевский ледво довлек ся до своєї хати и оповіл всьо. Переvezеный до шпиталя в Чорткові умер по пути. Обох арестовано.

Дітина уратовала маму. В Крыжковицах коло Рыбника повісила ся на клямці 29-літна Амалия Коржонек. Находячай ся в хаті 5-літний хлопчик, выбіжал с хати и на єго крик збегли ся сусіди, котры отрізали матер и спасли єй жите.

Пес спас цілу родину. В помешканю однок родини в Быдгощі улетучал ся світляний газ. Снячу родину збудил витем пес, котрый тым способом уратовал им жите.

Несчастный случай. Панько Гнатышак с Верхомлі Малой выбрал ся с конем до ліса по дерево. В часі с'їзджання с горы, Панько подважил коликом дерево. В том часі конь рушил и колик перевернул хлопа, котрый достал ся под дерево. Покаль збегли ся други хлопы, Панько Гнатышак уж не жив.

Железнодорожна катастрофа под Варшавом. Дня 24. лютого, недалеко Варшавы наїхали на себе два особови поїзди. Машинист одного поїзда забил ся на місци. Єго помочник вискочил с паровоза, але потолк ся сильно. Оба паровозы вишмарило с шин. Килько людів єст легко раненых.

Будова лінової колейки в Крыници. Вироблено уж проект будови лінової колейки, яка має ити от старой почты на верх Паркової горы. Колейка буде долга 640 метров и буде вивозити людей на терен положений о 160 метров висший. Має она служити до виваження людей, котры схочуть вийти на верх Паркової горы, щоби пак с'їхати на саночках в долину. Тор саночковый с Паркової горы єст долгий 1.600 метров.

Поклады каменного угля коло Ярославя. В селі Йодловка в пов. ярославском доокрести хлопы открыли значны поклады каменного угля. Уж в р. 1926. ведено ту розслідь над покладами каменного угля, але втотчас спротивили ся тому шлески промышленники и перестано дальних глядань. Тепер в виду нового инвестиційного плану, предвиджающего в сандомірском округі поважный центр промисловый, числят на токо, же правительство зверне увагу на открытый угель в той окрестности.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ

ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

заасекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині представителі: гг. Осіф Ямович — Крыница - Село и Михайл Перелом — Сянок.